

NUMBER PARTITIONS PROBLEMİ

Number partitions probleminde herhangi bir pozitif tamsayının, pozitif tamsayıların toplamı şeklinde yazılması amaçlanmaktadır. Örneğin 5'in, 1 ve 1'den büyük tamsayılardan oluşan partitionları şunlardır.

5
4+1
3+2
3+1+1
2+2+1
2+1+1+1
1+1+1+1+1

Partition sayıları üstel artış göstermektedir. Bazı pozitif tamsayılara ait partition sayıları şöyledir.

- $p(1)=1$
- $p(2)=2$
- $p(3)=3$
- $p(4)=5$
- $p(5)=7$
- $p(6)=11$
- $p(7)=15$
- $p(8)=22$
- $p(9)=30$
- $p(10)=42$
- $p(100)=190569292$

Verilen pozitif n tamsayısının k ve k 'dan büyük tamsayılardan oluşan tüm partitionlarının sayısını veren rekürsif eşitlik aşağıdaki şekildedir.

- $p(n,k) = p(n,k+1) + p(n-k,k)$

Bu eşitlikte aşağıdaki iki kural geçerli olmaktadır.

1. $n=k \Rightarrow p(n,k)=1$ (n 'in n ve n 'den büyük tamsayılardan oluşan partitionlarının sayısı birdir ve bu partition kendisidir.)
2. $k>n \Rightarrow p(n,k)=0$ (n 'in kendinden büyük sayılardan oluşan partition'ı yoktur)

Number partitions problemini çözen aşağıdaki prolog programını inceleyelim.

1. $p(N,K,X,L) :- N=K, X=1, L1=[N|L], write(L1, "\n")$.
2. $p(N,K,X,_) :- K>N, X=0$.
3. $p(N,K,X,L) :- K1=K+1, N1=N-K, p(N,K1,X1,L), p(N1,K,X2,[K|L]), X=X1+X2$.
4. $part(N) :- p(N,1,X,[]), write(X, " tane çözüm var\n")$.

Burada birinci cümle yukarıda verilen birinci kurala, ikinci cümle ise ikinci kurala karşı düşmektedir. Görüldüğü üzere üçüncü cümle rekürsif eşitliğin kendisidir. Dördüncü cümle kullanımı kolaylaştırmak amacıyla verilmiştir. 4 sayısı için (part(4)) programın çalışması aşağıdaki ağaçta verilmiştir.

